

ראשון לציון
אתם במרכז

מגזין ברלב

מקיף ח' שש שנתי ע"ש חיים ברלב

יוני 2022

עיצוב ועריכה: קרן אלון קינסטליך

דבר

מנהלת השש שנתי

תלמידים, מורים, עובדים והורים יקרים!

הסתיימה לה שנה מאתגרת בה חזרנו לשגרה לימודית וללמידה רציפה. למרות השנה המורכבת והפערים הלימודיים בשל מגיפת הקורונה הצלחנו לצלוח את חב המכשולים. השנה קיימנו את כל הפעילויות החברתיות, טיולים וטקסים. כמו כן תלמידי מגמת אתלטיקה קלה בחטיבת הביניים ובחטיבה העליונה הגיעו להישגים בספורט ברמה ארצית ובינלאומית. חב הספורטאים זכו במקום ראשון ושני הארצי במגוון מקצועות. ישר כח לתלמידים ולמאמנים שלהם בן, אסף וחי!

כמו כן השנה בכל השכבות בחטיבה העליונה היו אין ספור פעילויות של התנדבות בקהילה ותלמידים זכו להצטיינות עירונית. ישר כח לתלמידים הרבים שלקחו חלק ולרצת מעורבות חברתית גב' סיגל גרינפלד מיטלמן.

ולכם תלמידים יקרים –

סיומה של שנת לימודים וקבלת תעודות הוא מעמד מרגש שיש בו גם חשבון נפש והרהור על השנה שחלפה והשנה שתבוא. נצלו את חופשת הקיץ לסימון מטרות לקראת השנה הבאה כדי שכל אחד מכם יוכל להגיע למצוינות אישית. תלמדו מהכישלונות וגם מההצלחות הכל תלוי רק בכם!

ברכת הצלחה לתלמידי שכבה ט' העולים לחטיבה העליונה תשקדו ברצינות ונצלו את חופשת הקיץ לסגירת פערים לימודיים, אנחנו נהיה כאן כדי לתמוך ולעזור.

זבר

מנהלת השש שנת

ברכת פריזה והצלחה לתלמידי שכבת יב' המסיימים את חוק לימודיהם המון המון הצלחה בשירות הצבאי. שרתו בשירות משמעותי, אני גאה בכם על הדרך שעשיתם, אתם יוצאים לדרך חדשה עם השכלה וערכים שהצוות החינוכי העניק לכם השתמשו בהם כדי להיות אזרחים תורמים, אכפתיים וערכיים.

עלו והצליחו, לכו בשלום, שימחו על עצמכם, אני בטוחה שתהיו מקור לגאווה! עשו חיל!

אני מבקשת להודות מקרב לב לכל הצוות החינוכי של בית הספר, הייתם למשענת עבור התלמידים, הבאתם את התלמידים להישגים ובד בבד לא שכחתם את תפקידכם כמחנכים וכמבוגרים משמעותיים ואחראים הייתם אוזן קשבת לתלמידים ועל כן תודתי לכם.

תודות לצוות המנהלה לאבות הבית, מזכירות, לבורגנטיות, ספרנים וסייעות על עבודתכם המסורה למען תלמידי בית הספר.

תודה מיוחדת ליו"ר הועד גב' מירב גינת

את שותפה ישרה, כנה ואמיתית לאורך כל הדרך, תמיד מוכנה לסייע ולעזור בכל עניין וכל בקשה, תמיד עונה בסבלנות ובנעימות.

תלמידים יקרים שימחו על עצמכם בחופשה וחזרו עם כוחות מחודשים בשנה הבאה.

זבר

מנהלת השש שנת

אם יש לך חלום / סמדר שיר

כל חלום נובט בלב
כמו ניצן של פרח
הוא גדל ומלבלב
חצה לחיות לנצח
הוא תמיד איתך
עוטף בריגושים
ונותן לך כוחות
לעבור ימים קשים

אם יש לך חלום
אל תיתן לו ללכת
לך אחריו כל הזמן
אם יש לך חלום
אל תיתן לו ללכת
כל עוד אתה נושם
חץ אחריו עד שיתגשם

בהערכה רבה
חויטל הירשפלד

מנהלת קריית החינוך השש שנתית ע"ש חיים ברלב

דבר

מנהלת חטיבת הביניים

צוות יקר,

ללמוד ולעולם לא להתמלא,
זו חוכמה.
ללמוד ולעולם לא להתעייף,
זאת אהבה.

והינה הסתיימה לה עוד שנה . שנה מלאה באירועים.
ומה היה לנו:

חגגנו שמחות: ליזות, נישואין . זכינו בהצלחות רבות בתחום הספורט וזאת תודות לצוות המאמנים המסור אסף, חי ובן.

בלי סוף שינויי מערכת, שינויי משכית ואופקית עד הימים האלה ממש.
נכנס לנו למילון הגפן- גמישות פדגוגית ניהולית . ניתנת לנו הזדמנות להביא לידי ביטוי תכנים ומענים הייחודים לנו.

מיצבנו את תוכנית אמירים ב3 שכבות . עסקנו ברצפים זו כיווניים- יסודי ותיכון, טיולים, סיורים, מיפויים ומה לא.

המשכנו במרכז ההצלח"ה, תוכנית קמ"ץ, למיזה משבשת ועוד. בעיקר התמודדנו עם החזרה הלא פשוטה ללימודים לאחר הסגרים.

וכעת רגע לפני סיום, אני מבקשת להודות לכל אחד ואחת מכם על האכפתיות, הנתינה, האחריות, החשיבה קדימה להמשך עשייה מאתגרת ובונה.

כל אחד בתחום שלו, בקשר עם התלמידים, ההורים וכלל הצוות. על יכולת הנתינה, יכולת ההכלה וההקשבה.

זכר

מנהלת חטיבת הביניים

סגניות שאין שניות להן, רכזות שכבה מזדהימות, יועצות מחויבות בצורה יוצאת דופן, רכזת חברתית מחויבת, רכזי מקצוע בעלי מעוף וחזון פדגוגי, מחנכים שהם דוגמה ומופת למסירות עד אין קץ, ומורים מקצועיים השוקדים על התקדמות התלמידים בלימודים, באווירה יוצרת ומחנכת, תוך כדי חתירה מתמדת להקניית ידע וערכים כאשר ההצלחה תמיד עומדת לעיני כולם.

תודה לך חיטל על השותפות וההליכה יחד למען כלנו.
תודה לצוות המנהלה המסור: אבות הבית, המזכירות, הלבורנטיות, הספרנים, פזית היקרה, אייל אשר על התקשוב, השומרים והסייעות הכיתתיות והאישיות

התברכתי בצוות שאין שני לו! צוות מחויב, אכפתי, האוהב את הילדים – זהו המתכון להצלחה !!

אנחנו נפרדים השנה ממספר מורים אשר פונים לדרך חדשה: גלית, אפרת, ורד, נעמה ומיכל.

מאחלת שנת שבתון נפלאה לאזווה.

פרישה מהנה ומשמעותית לרינה שלנו.

אני מבקשת להודות על הזכות שניתנה לי להצעיד את החטיבה למחוזות חדשים, מאתגרים השזורים בהרבה עשייה חדשנית המקדמת את המטרות והיעדים. אנו קולטים מורים חדשים אותם עוד תכיר.

יחד נמשיך להצעיד את בית הספר בתנופה קדימה.

אני מאחלת לכם קיץ מהנה, קיץ של חופשה וכיף עם הסובבים אתכם.

תודה לכלכם, שותפים בלב ונפש.

אוהבת ומעריכה מאוד,

זכרית אטלסמן

מנהלת חטיבת הביניים

למידה

משמעותית

מקיף ח' שש שנתי ע"ש חיים ברלב

מאת קקן אלון קינסטליך

יום השואה והגבורה

ביום השואה תשפ"ב ה- 28/04/22 התקיים יום שיא בו תלמידי שכבת יא בחרו לעצמם נושא בו הוא/היא מעוניינת להעמיק מתוך מבחר נושאים מרתקים שהעביח צוות מורי בית הספר.

הרציונל שמאחורי היום היה שאנו נכיר לתלמידים היבטים שונים של שואת היהודים במלחמת העולם השנייה לא את ההיסטוריה, לא את המלחמה, לא את העובדות שכולנו מכירים...

"שברי זיכרון - היבטים שונים של שואת היהודים, בהובלת הצוות החינוכי של מקיף ח"

"...כל זמן שאנו מזכירים אותם הם כאן.."

בשם הנהלת בית הספר ברצוני להודות לכל אחד ואחת מהמורים שהתגייסו לפחיקט והובילו קבוצת תלמידים בנושא ייחודי ומרתק.

1. נשים מצילות בשואה | משה פלדמן

2. קקן אור באפלה, סיפורו של האסיר יוסף באו במחנה פלאשוב | ריטה מזור

3. "אין לי מנוס מהמוות, אבל השלמתי את מה שרציתי לעשות.."

מתוך הצוואה של געלע זקשטיין, גטו ורשה, 1 באוגוסט 1942 | מירה ביבטקו

מאת קק אלון קינסטליך יום השואה והגבורה

4. "כמונו לכל דבר": על ניצולי השואה שלחמו בתש"ח / גלעד יזיד

5. "לשחזר את השואה", סיפורה של משפחת קריגר ואזרחי מבלגיה | איב קריגר

6. "הלינו אותי לילה, סיפורה של מניה לוי | וחד קונסנס

7. מילה של כבוד. מוסלמים אלבנים שהצילו יהודים בשואה. | אורלי אלפסי

8. "איפה היה אלוהים בשואה?" | קק פרי

9. מחקרי רעב בגטו | מציאת משמעות בגיהנום | משה וולפסון

תודה רבה לכם על ההתגייסות לפרוייקט ייחודי זה (נראה שזו תחילתה של מסורת בקריית החינוך ע"ש חיים בר-לב...)

תודה ענקית ומיוחדת למי שהגתה את הפרוייקט - מירה ביבטקו

כמו כן, תודה לגולן יחזקאל וגלעד יזיד על עבודת השיבוצים

מאת קרן אלון קינסטליך יום השואה והגבורה

מאת קרן אלון קינסטליך יום השואה והגבורה – טקס בהובלת צוות שכבת יב.

מאת קרן אלון קינסטליך
"משנתו של יאנוש קורצק" הרצאתו של חיים בלפר

תערוכה מודדת "ניצולי לנינגרד"

מאת קרן אלון קינסטליך

נר ופרח

גם השנה השתתפנו בפחיקט "נר ופרח" הפחיקט המרגש הינו מיזם עיוני בו תלמידים מקבלים תשימה של משפחות שכולות אשר מתגוררות באזור המגורים בסביבת בית הספר. כל תלמיד מקבל שם של משפחה אותה הוא זוכה לבקר בימים שלפני יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה. התלמידים מעניקים נר ופרח לכל משפחה באופן אישי. השנה השתתפו תלמידי כיתה י' 8 בהובלת ליעדי.

ברצוני לציין תלמיד מיוחד – **איתי נתנאל מכיתה יב5**, איתי ביקר באופן אישי ב- 11 מקומות שונים באזור מערב ראשון והעניק את הנר והפרח למשפחות השכולות על מנת שכל משפחה תדע שאנו מלווים אותם בימים הקשים שהם עוברים.

מאת קק אלון קינסטליך

יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה

מידי שנה אנו מציינים את יום הזכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה במגוון פעילויות בהן טקסים, מפגשים עם משפחות שכולות ושיעורי חינוך. בשבוע שלפני יום הזכרון התקיימו מפגשי "זכרון בסלון" עם משפחות חללי בית הספר.

נוי יפרח, אחותו של טל יפרח ז"ל, קיימה מפגש זום עם תלמידי השש שנתי ולא הותירה אף עין יבשה. המפגש היה מרגש והעניק לנו הזדמנות להכיר מקרוב יותר את הבוגר שנפל בעת שירותו הצבאי ואת משפחתו.

מאת קקן אלון קינסטליך וטל בן נון

יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה

ברצוננו להודות לכל התלמידים, המורים ואנשי הצוות אשר השתתפו בטקס יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה. בטקס כיבדו אותנו בנוכחותם משפחות שכולות ונציגות העריה.

צוות המורים שהשתתפו בטקס:

לימור זנינו
גלית מיכאלוב
שלום ועמנו
אורית רחמני
חנית כלפון
נועה כהן
עליזה איטח
הילה מנשה

שמחה עזר שהגיעה במיוחד להקרא על טל פרח ז'ל

להקת זמר:

שני ליה כריכלי
שילת פרץ
מתן קמחגי
עוז מועלם
יואב שפיגל

קרינים וקריניות:

הדר סתיו
איתי נתנאל
חני אברך
נויה גולוב
טליה אילן
ליעוז אחיטי
מב ריינדל
גליה כהן

צוות בית הספר:

שלום ועמנו
אייל סבן
שלום סוטו - מעבד מוסיקלי,
פזית קורמן
אבות הבית: שלומי, דוד וחתם
ליאור אלכריף וצוות אנשי ההגברה.

תודה מיוחדת לטליה כהן שעבדה בבית הספר והכינה לנו גלגל אבל עם שמות הנופלים.

מאת קק אלון קינסטליך
יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה

מאת קרן אלון קינסטליך
יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה

מאת קרן אלון קינסטליך

טקסי זכרון עירוניים בית יד לבנים וצעדה ביום השואה

יהא זכרם ברוך

טל יפרח
זכרו לברכה

ליהוד בורנשטיין
זכרו לברכה

טל מנור
זכרו לברכה

רותם אדם
זכרו לברכה

צור אור
זכרו לברכה

הותיר אחריו חיוך רחב, יכולת הובלה והנהגה. במסגרת חונכות במכבי צעיר הקנה ערכים לחיים, כבוד ועזרה. היווה דוגמא אישית כיצד להתנהג בכבוד וביושר. הותיר אחריו כוח נפשי ונחישות, היכולת לאהוב ולשמוח מהדברים הקטנים בחיים.

הותיר אחריו את ערך המשפחתיות, האחריות, הדאגה, ההחלטה ללמוד ולהצליח, אהבת הצדק, הישגיות, עיקשות להשגת מטרת והיכולת לבטא אהבה לאנשים ולחיים.

הותיר אחריו חיוך גדול וצחוק מתגלגל, כושר מנהיגות, מוטיבציה גבוהה, אחריות, מקצועיות, אהבת הארץ והצבא. חריפות שכל וחדות לשון, שיקול דעת ואצילות.

הותיר אחריו חוש שמשדר חום ואהבה, טוב לב, אנושיות וחברות. גבורה, אהבת הבריות, כריזמה וכושר מנהיגות, היכולת להקשיב, ערבות הדדית, דוגמא אישית ומסירות אין קץ.

הותיר אחריו חוש הומור וחיוך אינסופי, חברות אמת, היכולת לשמור סוד ונאמנות עד אין קץ, הצטיינות בעבודה, נחישות עד להגשמת חלום והרבה אהבה.

הותיר אחריו חוש הומור וחיוך אינסופי, חברות אמת, היכולת לשמור סוד ונאמנות עד אין קץ, הצטיינות בעבודה, נחישות עד להגשמת חלום והרבה אהבה.

מאת שלום ועמנו

SKILLZ – אוליפות הסייבר והמתמטיקה הישראלי

מקיף ח' על מפת התחרויות הארצית
להלן התוצאות הסופיות של גמר תחרות הסייבר סקילז
ברכות לתלמידים המשתתפים

מיכאל פפיסמזוב 5, דין זמסקי 5, שני ליה קריכלי 1, שילת פרץ 5
מורה מנחה ומלווה מיכל חייט

מאת שלום ועמנו

SKILLZ – אוליפות הסייבר והמתמטיקה הישראלי

מאת צוות בית הספר

העפלה לשלב הגמר – תחרות כתיבה.

ברצוננו לברך את צוות ספרות היקר,
על העפלה לגמר תחרות כתיבה יצירתית, עם לא פחות מחמישה תלמידים
מכיתות שונות משכבה י!
דלית, יפעת וווד היקרות,
הערכה רבה!
והמון הצלחה בגמר שיתקיים ב 20 ביוני.

אמא/הילה גרינברג י 3

משכלם עוזבים את נשארתי,
חצה שאני אהיה מאושרת
עליי את לא מוותרת,
חושבת קדימה,
יודעת מה אני חושבת פנימה,
כנראה שלא סתם קוראים לך אמא.

גם בימים קשים,
גם כשנמאס לי לפעמים
את תמיד פה,
משבילי.
גם כשאנחנו רבות,
אני יודעת שבסוף
בלעדייך לא יסלה לחיות

אני מחייכת כשאת מחייכת,
את כל כך מיוחדת
נתנת לי אומץ לעשות הכל,
ומשצריך, גם ליפול.
איתך למדתי לגזול,
לטעות, להתעקש,
מלמדת אותי להעריך את מה שיש
אז אני חצה לומר לך בלי להתבייש

אמא,
המתנה הכי גדולה
שיש לי.
הבחירה הראשונה,
גם אם קשה להגיד תודה,
אוהבת אותך בלי להגיד מילה.
אמא,
תמיד תהיי משקשה,
תשארי אותי גם כשאני שוכחת שיש לי אותך
ואני חצה להיות רק איתך

מאת צוות בית הספר העפלה לשלב הגמר – תחרות כתיבה.

כתיבה, לחן שירה ונגינה על האיטרם – שני ליה קריכלי

רצעים על לבד

רצעים על לבד
כשהכח בק כפר מזמן אבד.
זה קורה לכואנו, לא זה לא מיוחד,
מיוחד..

פזמון: רצעים בא לי פשוט לרצוק
לרצוק, לרצוק...
לפרוש את הכנפיים לצוף הכי רחוק
לרצוק, לרצוק...

נמצאת לבד בחדר,
מאכילה את עצמה סקר צוד סקר
אומרת לרצמה שהכל בסדר
אבל היא יודעת שזו לא המציאות
וזו טעות...

פזמון: רצעים בא לי פשוט לרצוק...

הכי חשוב זו התקווה
להיות כואנו ביחד, לחיות באחווה
להסתכל על עצמנו באווה
על שפרנו את הכל עד אכשיו
יחדיו...

פזמון: רצעים בא לי פשוט לרצוק...

כבה בי האור/ שני קריכלי כיתה י/1

שקט. שקט גמור. מאז הלילה הזה זה כל מה שאני שומעת. אנשים מדברים אך אינני שומעת דבר מלבד שקט. הרגשתי כבובה על חוטים. נלקחה ממני אפשרות ההחלטה, הכבוד והפרטיות. כל זכויותי נזרקו לפח בלילה הארוך הזה, אני רוצה לדבר אך אינני מסוגלת לפצות את פי. אני מרגישה כאילו המילים ברחו להן ונשאר רק הכאב והפחד. כמה פחד... החד הבלתי נשלט הזה שזה יקרה שוב. מי ידע? מי ידע שאפשר לתקוף ככה כמו חיה ילדה בת 16? שמעתי סיפורים כמו כולם אבל לא חשבתי שזה יקרה לי, אור מראשון לציון, הילדה הטובה מכיתת מחוננים. תמיד התרחקתי מהטיפוסים האלה ומהמקומות האלה. אז איך זה קרה אתם שואלים? זה באשמתי. פעם אחת ניסיתי להיות מהמגניבות האלו, שמלת מיני, עקבים. אמרו לי מהמשטרה שהזמנתי את זה ושזה קרה בגללי, אבל איך אני מרגישה שנעשה לי עוול ככה? איך אני מרגישה כל כך לבד? אונס זה באמת כמו רצח. אני מרגישה את הגוף שלי לאט לאט מתמלא בכאב וברעל, מהלב אל הכתפיים, מהכתפיים אל הראש, אל הידיים אל הרגליים ואל כל הגוף, בדיוק כמו בלילה ההוא. הלילה בו כבה בי האור.

מאת קן אלון קינסטליך

הקרנת הסרט "פנתר לבן" במסגרת של תרבות

תלמידי שכבת י' צפו בסרט "פנתר לבן". הסרט מספר את סיפוח של אלכס ציטלין (בגילומו של יבגני אורלוב), נער שמשתייך לחבורה גזענית אנטי-ישראלית, המורכבת מנערי רחוב שהחברה הישראלית דחתה. אלכס נלקח תחת חסותו של זוד אוחנה (הלוא הוא זאב חוח האגדי), מאמן אגרוף טברייני בהווה ופנתר שחור בעבר, הלוקח אותו למסע לאליפות ישראל באגרוף. חמן שמתפתח בין אלכס ליסמין (מיטל גל), בתו של המאמן, מעורר מורת רוח אצל אביו ואחיו של אלכס, הרואים בקשר ביניהם בגידה במנטליות החסית.

בסיום הצפייה בסרט התקיים מפגש עם במאי הסרט, דני רייספלד, ועם השחקן הראשי, יבגני אורלוב.

התלמידים זכו לשאול את השחקן שאלות בנוגע לסרט ובעיקר להתעניין האם הגזענות ממנה סבלה הדמות בסרט (אלכס) קיימת גם במציאות הישראלית.

השנה הייתה 1944 באמצע מלחמת העולם השנייה, הייתי אז בן שש עשרה. חייתי בעיר טולוז בדרום צרפת, יחד עם משפחתי. יום אחד, נשמעו דפיקות חזקות על הדלת הראשית, היו אלה אנשים עם מדים ונשקים שהגיעו לביתנו. לעולם לא אשכח מה אמחו: "יש לכם שתי דקות בדיוק לאסוף את כולם ולצאת החוצה". אמא שלי, שפתחה את הדלת לא הבינה מה קורה, בעוד אבי לא חשב פעמיים ולקח את כל המתגוררים בבית לשיחה בסלון הכי מהר שיכל. הוא הסביר לאחיי הקטנים, בני שש ותשע, שיוצאים לטיול עם האנשים שבדלת, והורה לקחת רק את הזברים החשובים להם ולצאת החוצה. אחר כך סיפר לי ולסבתי, שגרה איתנו בבית, את האמת: "השמועות נכונות, הגרמנים הגיעו גם לצרפת, הם לוקחים אותנו על רכבת, מה שלא יקרה תשמחו על עצמכם ועל המשפחה". הוא לא הספיק לסיים את דבריו, והחיילים בחצר הקדמית צעקו עלינו להזדה. רצתי לחדרי ולקחתי תיק קטן, בו שמתי תהילים, תמונה של כל המשפחה אוכל ובגדים. הייתי בדרכי למטה כאשר שניים מהחיילים הגרמנים התפרצו לביתנו ולקחו את כולם החוצה בכוח. אבא שלי ניסה להתנגד להם, ואחד החיילים הכה בו עם אקדחו. ממש ככה, עצבנו את כל רכושנו מאחור. היינו רק המשפחה על הרכבת, עם השערוח בלבד בנוגע לאן פנינו מועדות. כל מספר שעות עלו לרכבת עוד יהודים, על חלקם היה טלאי צהוב עם הכיתוב "Jude". הם הסבירו לנו שמאיפה שהם הגיעו מכריחים את כל היהודים לעמוד את הטלאי כדי שאחרים ידעו את מעמדם. הם הסבירו: "לפעמים אנשים היו מזהים את הטלאי ברחוב והיו מגיעים רק בשביל ללעוג לנו. בלי שום כוונה אחרת".

לא היה לי מושג שזהו המצב במדינות בשכנות אליי, פתאום התחלתי לרחם על כל שאר היהודים שנמצאים באזורי חזית המלחמה. כעבור כמה ימים הגענו לתחנה הסופית, הגרמנים הורידו אותנו באלימות ובכוח בעודנו רעבים וצמאים. כבר לא נשאר לי שום אוכל ממה שהבאתי איתי בתיק, נאלצתי לחלוק אותו עם שאר הנוסעים ברכבת. מולי, היה בניין רחב מאוד בעל שתי קומות ופסי רכבת מחוברים אליו. לא התבוננתי בסביבתי זמן רב עד שהגרמנים הפריזו את כל הגברים מהנשים והילדים לשני טורים ארוכים. אפילו לא נתנו לנו זמן להיפרד אחד מהשני.

למרות שכולנו היינו ברכבת כמה ימים הכל הרגיש כאילו קרה כל כך מהר. בפחות משבוע החיים כפי שהכרתי אותם נעקרו ממני והייתי צריך להתרגל לחיים חדשים לגמרי. מסביבי שמעתי התלחשויות על הדברים שעלולים לעשות לנו. לא הצלחתי להבין הרבה מהן, אבל מתוך הדברים שק תפסתי באוזני היו "הגרמנים יכלאו את כולנו בתא קטן, ממש כמו אסירים" וגם "המשפחה של חבר שלי גם נשלחה למקום דומה, עד היום הם לא חזרו משם".

השיחה - מאת עידו קדם יצירה שעלתה לגמר כתיבה יצירתית

פתאום, יצאו אלינו בערך שמונה חיילים, כולם עם מדים וחבים, בזזמה לאלה שאספו אותנו מביתנו. הם נעמזו בראש הטור, עם הפנים לכיוון כל האנשים. לאט לאט, הטור מתחיל להתקדם. אני שם לב שמאחורי החיילים מתחילות להתאגד קבוצות של אנשים. "למה האנשים האלו עבחו לצד השני?", "למה הם לא נמצאים בקבוצה אחת?", "מה המטרה של כל קבוצה?" שאלתי את אבי. בחיים לא היו לי כל כך הרבה שאלות. הוא נראה ממש מודאג, אף פעם לא ראיתי אותו ככה.

התור התקדם לאט לאט, עד שלבסוף הגיע תורי. החיילים הפנו אותי הצידה, לקבוצה קטנה של נערים חסונים, שרירים, ומתים מפחד. החיילים סיימו למיין את כולם, ושניים מהם לקחו אותנו לתא שם הם הסבירו לנו שבתמורה לעבודה טובה יהיו לנו חיים טובים, אך אם לא, הם יתנהגו אלינו כמו שאר האסירים. "נתחיל מחר" אמרו, ועזבו את החדר. למחרת התחלנו לעבוד, והיינו צריכים לעשות זברים שלא חשבתי שמישהו אי פעם יעשה. אבל אם אתה שואל אותי, זה היה שווה את זה. רק בשביל הזכות לחיות בתנאים טובים יותר מהאחרים, לפחות עד שיגיע גם תורנו...

הייתי בצוות כמה שבועות, וכבר הגיעו אליי כמה שמועות בנוגע לצוותים הקודמים. אחת מהן סיפרה שהנאצים "מחליפים" צוות כל 4 חודשים. לכן, הייתה לנו תוכנית לגנוב נשק מהנאצים ובבוא העת להילחם בהם במטרה לשחרר כמה שיותר אסירים ולעזור להם לבחור ביחד איתנו. אספנו מספיק נשק כדי להתנגד לנאצים, ואפילו יצרנו פרצה בגדר. לקחתי את ספר התהילים שהבאתי איתי ביום שעזבתי את הבית ושמתיו בכיס החולצה. יום אחד התאגדנו כולם באחד הבניינים שעבדנו בהם וחיכינו בדממה שיבואו. השקט, שלפני הסערה.

שני חיילים נכנסו בדלת והצלחנו לנטרל אותם, אך לחע מזלנו הספיקו להזעיק עזרה מהאחרים. התפתחה מערכה גדולה ואחכה, במהלכה החלטנו להתפצל לשתי קבוצות ולהתאחד חזרה ברגע המתאים. קבוצה אחת נשארה להתבצר בבניין בעוד הקבוצה השנייה, הקבוצה שלי, יצאה לנסות לשחרר אסירים יהודים מהמחנות ולעזור להם לבחור. היינו במחצית הדרך, כשהבנו שלא נוכל להגיע לשאר האסירים. הנאצים השתמשו בפצצות עשן ולכן איבדתי את הדרך. כשסוף סוף הבנתי מה קורה, ראיתי מרחוק את שאר הצוות שלי, מתים על הרצפה. החלטתי לבחור, להשאיר הכל מאחור, את האסירים, את העמיתים שלי, ואת ההבטחה שלי

השיחה - מאת עידו קדם יצירה שעלתה לגמר כתיבה יצירתית

רצתי לעבר הפרצה בגדר, בין כל האזעקות, הירויות והגופות, אין פלא שלא ראו אותי! זה עד שהגיע מולי חייל גרמני, עם אקדח ביזו מכון ישיחות כלפי. קפאתי במקום, הסתכלתי לו בעיניים והוא הסתכל עליי בחזרה. פתאום, שמעתי את ההדק נלחץ ונפלתי לרצפה.

הוא התקרב אליי באיטיות, אך לפתע, נשמעה עוד אזעקה. החייל כנראה הסתפק בזה שלא זזתי וחזר לקרב. אך אני, נשארתי שם, שרוע על הקרקע. וידאתי שהחייל הלך, ורק אז העזתי להזיז את גופי. כשהתיישבתי על האדמה, חשתי כאב חד בחזה. היה זה קליע גרמני, שוודאי נורה עליי מספר רגעים קודם. שלחתי את ידי לאזור הכאב, ואז שמתי לב כי הקליע כלל לא חדר לגופי - הוא נבלם על ידי ספר התהילים אותו לקחתי איתי. "איזה מזל", חשבתי לעצמי והמשכתי בדרכי. מאז עברו המון שנים, ועדיין לא שכחתי את המתנה שקיבלתי מלמעלה. האמונה בי התחזקה, ונשבעתי שכל עוד אני חי, היא לא תיעלם. הצלחתי להתיישב בארץ ישראל, להקים משפחה ואפילו למצוא עבודה נוחה בתור שרת בבית ספר.

הכל היה טוב, בין שטיפת המסדרונות לבין צפייה בזר העתיד המבטיח. התלמידים היו נחמדים בחבם, ולא עשו הרבה בעיות. זו לא הייתה תקופה מרגשת במיוחד, חוץ מדבר אחד שקרה ביום השואה של שנת '75. הגעתי לבית הספר, כמו כל שנה. כינסו את כל הכיתות באולם ההתעמלות. על הבמה המאולתרת הדביקו בריסטולים שחורים, עם שמות של מחנות ריכוז וגדחת תיל. לבמה עלה אבא של אחד התלמידים והתחיל לספר על אושוויץ ועל החוויות שהיו לו בזמן קומנדו. פתאום צפו אליי כל הזכרונות, מהצוות, מהמשפחה, ואותו חייל גרמני, שירה בי במחנה.

לא הצלחתי להחזיק את הדמעות. אחד התלמידים ניגש אליי, לא יכולתי לשתף אותו במה שאני משתף אותך כרגע. ביקשתי שילך לכיתה והמשכתי בעבודתי. אחר הצהריים, כשסיימתי לעבוד, יצאתי אל חצר בית הספר ואפניי נעלמו. נשאח שם רק השרשרת והמנעול, ודאי מישהו גנב את האופניים שלי, חשבתי לעצמי. לאחר כמה ימים נודע לי שאחד התלמידים היה אחראי להיעלמות האופניים. מדהמתי מחוסר הכבוד לרכוש שיש לאותו נער,

הוא מרשה לעצמו לקחת אופניים של אדם אחר, בעודי מברך על כל פיסת לחם שמגיעה לידי. "אבל היום אני בן 67, והדברים האלה נמצאים בעבר", לגמתי מכוס המים שהייתה על השולחן. "פשוט הרגשתי צורך לספר את זה למישהו, אתה מבין זקטור?" אמרתי בדרכי אל זלת היציאה. הוא חיך אליי פעם אחת אחרונה ואמר:

"אתה יוכל לקחא לי אלי".

תודות לצוות החינוכי מכתב תודה ששלחה אחת האמהות

4. הנוער של מקיף ח' בראשון לציון, הינו נוער איכותי אשר גולת כותרתו הינה התמדות ונתינה לזולת כאם לנוער עם אוטיזם אני חאה את הנתינה, ההשתלבות הנאותה של בני אלעד עם בני הנוער של מקיף ח' בכל פעילויות הנוער מטעם בית הספר ואין ספק שלמקיף ח' יש לב רחב ונתינה בקבלת האחר ושילוב בקהילה מתוך רצון וכבוד הדדי מאין כמוהו!.

ועל כן, מעוניינת אני כאם לאלה שלומדת במקיף ח' בכיתה 6 להודות לחוויטל מנהלת בית הספר, לחירב גינת יו"ר וועד ההורים אשר קשובה להורים ונותנת מעצמה ומכל כולה לבית הספר בחיבור מעמיק וסיוע לזולת, למאיה אביטל מחנכת הכתה אשר מעניקה מכל הידע המקצועי הרב שלה לכתה וזאת ברגישות רבה ובאיכפתיות מאין כמוה וכמוכן גם לאורלי קסקוס רסת השכבה אשר תמיד שם עבורינו ההורים בכל מצב, בחשיבה חדשנית, בראיה רחבה ובמתן פתחנות תוך התייעצות ודין פורה באשר לכל ילד וילדה בבית הספר.

***אין זה מובן ובחר מאליו. אין ספק שבית ספר מקיף ח' ועיריית ראשון לציון כולל סגל העירייה הגבוה וכן הפיקוח ומשרד החינוך מטפחים בית ספר לתפארת ונוער איכותי לחגמה שראוי בהחלט בעיניי גם לפרס החינוך.

ישר כח ובסימן זרך לבאות,

צחר תודות והערכה עמוקה

טובה קחדש, אמא של אלה

מעורבים בקהילה

מקיף ח' שש שנתו ע"ש חיים ברלב

תעודת הוקרה

לשנת תשפ"ב

ניתנת ל

מקיף ח' חיים בר לב

על תרומה חברתית קהילתית, התגייסות ונתינה למען הכלל בעיר ראשון לציון

שם הפרויקט:

הכנת בובות תמוננים לתינוקות בפגיית ביה"ח הדסה

בברכה,

3

רוז קינסטליך
ראש העירייה

אטי אדר
ראש מינהל חינוך

פזית שרון
מנהלת אגף לחינוך על יסודי
מינהל חינוך

איריס ארונין
ראש מינהל קהילה

הנית עוזו פרחן
מנהלת אגף נוער וצעירים
מינהל קהילה

ואמר רבי אלעזר: כל העושה צדקה ומשפט כאילו מילא כל העולם כולו חסד,
שנאמר "אהב צדקה ומשפט, חסד ה' מלאה הארץ"
(תלמוד בבלי, סוכה מ"ט)

מאת צוות בית הספר

טקס הוקרה לנוער פעיל מצטיין

בתאריך 13/6/22 התקיים טקס הוקרה לנוער פעיל מצטיין, במעמד ראש העיר. בטקס השתתפו כ-140 מצטיינות ומצטיינים, על מגוון פעילויות התנדבות שלקחו בהן חלק פעיל במיוחד.

יישר כח לתלמידים והמורים שהתנדבו כל השנה. תודה מיוחדת לסיגל גרינפלד על העשייה הרבה כל השנה.

מאת קרן אלון קינסטליך

ל"ג בעומר במקיף חי'

לקראת ל"ג בעומר ויום יחשלים
קיימנו שיעור חינוך עם תלמידות
שכבת י'.

לתלמידות הוקרנו קטעים נבחרים
מתוך התכנית: "מה אתם הייתם
עושים?"

הקטעים הנבחרים כללו
סיטואציות מחיי היומיום לזוגמה:
ילד אשר מאוים ע"י בן גילו בחנות
צעצועים, מוכרת שלועגת לאשה
בעלת מוגבלות גמגום וילד קטן
שניגש רעב למזכר בדוקן פלאפל
ומבקש אוכל.

לאחר הקרנת כל סיטואציה
נערכה שיחה בה התלמידות
הביעו דעה כיצד יש לנהוג.

המצבים החברתיים נועדו לעורר את התלמידות להבין שישנם דרכים שונות לעזור
ולתרום גם באופן ישיר וגם באופן עקיף.

זנו בחשיבותה של "אהבת חינם" ועל הקשר בין הסולידריות החברתית לחגי ישראל.

אפיית מצות לקראת פסח

מאת בנות השחת – יום ירושלים במקיף חי'

יום ירושלים

מפגש רצפים

חינוך גופני וספורט

מקיף ח' שש שנתי ע"ש חיים ברלב

מאת צוות בית הספר הישגים מרשימים בספורט

לפני כשבועיים התקיימה בהדר יוסף אליפות ישראל לקדטים (עד גילאי 18)
ואליפות נוער (עד גיל 20)
לא מעט תלמידינו התחרות ולקחו חלק, תתפלאו היו לנו לא מעט הישגים:

הישגי הבנות:

לינוי לוי - מקום 1 - 100 מטר משוכות, מקום 1- קפיצה לרוחק, מקום 2 - 100 מטר.
שיר קרניבסקי - מקום 1- 100 מטר, מקום 2- 100 מטר משוכות, מקום 3- קפיצה
לרוחק.

ניקול גבטלוב - מקום 2 - הטלת כידון, מקום 3- הדיפת כדור ברזל.
כריסטין דוסו - מקום 2 - הטלת כידון
אריאל להב - מקום 3 - זריקת דיסקוס

הישגי הבנים:

אייל עוזיאל - מקום 1 ושיא ישראלי חדש - 110 מטר משוכות, מקום 1- הדיפת כדור
ברזל, מקום 2- 200 מטר, מקום 3 - 100 מטר.
עידו אליהו - מקום 2 - הדיפת כדור ברזל
אליאור סופר - מקום 2 - 110 מטר משוכות, מקום 2 - קפיצה לרוחק
ילין אלאוף - מקום 1 - 400 מטר משוכות.

לסיכום:

6 אלופי ישראל במקיף ח'!

8 סגני אלופי ישראל!

4 זכי מדליות ארד!

סה"כ 18 מדליות!

מאת צוות בית הספר הישגים מרשימים בספורט

מה הלאה?

לינוי יוצאת לאליפות הבלקן לבוגרות ב 18.6 שם תרוץ 100 מטר משוכות.
שיר ולינוי תצאנה לגרמניה לתחרות היוקרתית ג'וניור גאלה ב 4.7
אייל ואליאור יתחרו באליפות אירופה לקדטים שתתקיים בירושלים ב 4.7
שיר ולינוי תצאנה לאליפות העולם לנוער שתתקיים בקולומביה כבר בסוף יולי
לאחר משחקי המכביה, יצאו למחנה אימון בצרפת ומשם לדרום אמריקה.
כריסטין דוסו אשר קבע את הקריטריון למשחקים האירופאית לקדטים בהטלת
כידון, תצא בסוף חודש יולי לסלובקיה לייצג אותנו בתחרות.

ברצוננו לברך ולהודות לכולנו,
מאמץ משותף של סגל המורים וההנהלה מניב הישגים אלו.

ותודה ענקית למאמנים האישיים:
דוקטור דורית נאור
בן יעקובי
מנחם חן

תודה גדולה לבית השני של הספורטאים האלו - אגודת מכבי ראשון לציון.

מאת בן מיעקובי

טיול גיבוש מגמת אתלטיקה כיתה ט'3

היה טיול ממש מוצלח
סיור רטוב וקליל, רפטינג בנהר הירדן שהיה פשוט וואו.
טקס מצטיינים וארוחת צהרים במסעדה.
תודה לנירה האלופה עזרה בארגון ותכנון הטיול.
הילדים נהנו בטיורף !!!

הרמת כוסית חגיגית

ערב גיבוש למורי התיכון

ערב שבועות

תודה לוועד המורים על ערב מהנה וטעים...

ערב שבועות

סיום שנה שכבת יב

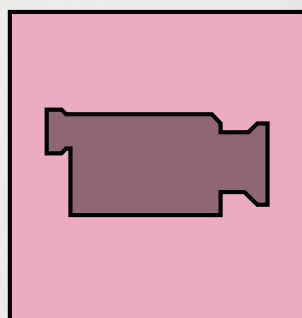
סיום שנת הלימודים תשפ"ב

תודה רבה לוועד המורים על ארגון ערב סיום שנה מרגש, מהנה וטעים!

להנאתכם, מצגת סיכום שנת הלימודים תשפ"ב

חופשה נעימה

מקיף ח' שש שנתי ע"ש חיים ברלב

מקיף ח' שש שנתי ע"ש חיים ברלב

